

svarlig, og man føler sig ved at stille Forslag yderligere i Overensstemmelse med den allerede skete Udvikling derved, at man ved at knytte Invalidebeskæftigelsessspørgsmaalet i videre Forstand til Folkeforsikringssystemet yderligere vil styrke Forsikringstanken.

Da som foran nævnt Bestræbelserne maa tilsigte en Løsning af Invalidebeskæftigelsessspørgsmaalet, som kommer alle til Hjælp, og da Forsikringen vel omfatter den alt overvejende Del af Tilfældene, men dog ikke alle, er Planen for Udvalgets Arbejde den at søge Løsningen tilvejebragt fortrinsvis gennem Folkeforsikringsforslaget og for de faa ikke-forsikrede gennem Forsørgslovsforslaget.

Naar man herefter skal trække Hovedlinierne op for en Nyordning, vil det være hensigtsmæssigt at pege paa de Omraader, som efter Udvalgets Opfattelse kræver nye Bestemmelser eller ændret Fremgangsmaade for at opnaa, at Invaliden sættes i Stand til at udføre et Arbejde, at Samfundets Arbejdskraft derved udnyttes bedre end hidtil, og at offentlige Midler aflastes for Forsørgelsesbyrder.

Indberetningspligt.

Den første Betingelse for en rationel Løsning af Invalidebeskæftigelsessspørgsmaalet er efter Udvalgets Formening at tilvejebringe Sikkerhed for, at forekommende Tilfælde af Invaliditet saa hurtigt som muligt kommer til Administrationens Kundskab, for at man derefter — atter saa hurtigt som muligt — kan gribe ind med ønskelige Foranstaltninger i Retning af Behandling, Oplæring, Anbringelse m. v.

En saadan Sikkerhed skønnes kun at kunne naas ved Fastsættelse af Indberetningspligt for Invaliditet, og en Pligt i saa Henseende maa siges allerede nu at foreligge for et begrænset Omraade. Der tænkes her paa den Indberetningspligt, som er gennemført angaaende døvstumme og blinde for at sikre disses rette Undervisning m. v., jfr. herved de foran nævnte Love af 31. Marts 1926 om Undervisning af døvstumme og blinde Børn.

Forslag om en videregaaende Indberetningspligt angaaende Invaliditet er dernæst tidligere fremsat i Socialraadets Betænkning af December 1925 angaaende Invalidere. I det i nævnte Betænkning foreliggende Udkast til Lov om Indberetningspligt m. m. vedrørende Invalidere foreslaas saaledes i § 1, at der (til et Udvalg, som foreslaas nedsat i Forbindelse med Invalideforsikringsraadet) skal afgives Indberetning om Personer under 30 Aar, som paa Grund af medfødt eller erhvervet Lidelse eller Fejl i Knogler, Led, Muskler eller Nerver er saaledes hindret i Brugen af Lemmer eller Krop, at deres Erhvervsevne paa Arbejdsmarkedet maa skønnes ikke blot forbigaaende at være væsentlig indskrænket, eller — for saa vidt angaar Personer under 16 Aar — maa skønnes at ville blive væsentlig indskrænket. Det foreslaas dernæst, at Indberetningspligten af Ministeren kan udvides til at omfatte andre legemlige Mangler eller Svagheder end foran nævnt samt kan udvides til at omfatte Personer over 30 Aar. Undtaget fra den foreslaaede Indberetningspligt er Tilfælde, hvor vedkommende har søgt eller oppebærer Invalidere, idet man naturligt har ment at kunne faa Oplysning om disse Tilfælde gennem Invalideforsikringens Administration. Indberetningspligten er tænkt at skulle paahvile Læger og Skoler, der maa antages i særlig Grad at faa tidligt Kendskab til foreliggende Invaliditetstilfælde.

Det paagældende Lovudkast er ikke blevet efterfulgt af noget Lovforslag, men Hovedtanken i Lovudkastet: Tilvejebringelse af Oplysninger om Invaliditet, specielt hos unge, som Basis for Foranstaltninger i Retning af Behandling, Oplæring m. v., danner Grundlaget for den foran omtalte Bemyndigelse, som Ministeriet under 1. Marts 1929 har givet Invalideforsikringsraadet til at tilvejebringe Oplysninger om forekommende Invaliditet og